

Bréf og skýrslur varðandi brunatjón 1876-1906

Aðfnr. 1506, örk 8

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Utskrift
úr lögregluþingbók Reykjavíkur kaupstadar.

Á 1905, þ. 11. apríl var lögregluþingur Reykjavíkur settur á þingarþingstofunni og haldinn af hinum reglulega stómara Halldóri Daniélsyni með vottum Páli Arnasyni og þorr. Þjórnarsyni þá var tekið fyrir:

Ad halda rannsókn úr af húsbrennu
í Svávarborg aðfaranótt 10. þ. m.

Þrjúttínum mátti sem vitni eftir manntegu fyrirskalli Hjörleifur Þórðarson Arjesmíður 26 ára að aldri, búandi í Hverfisgötu 56, og var áminnstur um sannsögli. Hann skýrði frá, að í fyrri nótt hafi verið barid upp í húsið hjá sér og kallað, að eldur væri uppi. Vitnið hlóddi sig strax og lét fólkid fara á fótur, því hann vissi ekki, hvar eldurinn væri, og gat hugsað, að hann væri í hans eigin húsi. Þegar hann kom út, sá hann eldglampa sem lagði á vitnið á lóð hans, og komst krátt að raun um að eldurinn var í afgreidslu- og geymslunni verslunarinnar Eðlunborg við sjóinn midurandun Svávarborg. Hann hljóf að vörmu sjóri þangað niður eftir og kom þá Gíslí Þjórnsson versluar- madur einnig til og komu þeir jafusnemmar að brunanum, en enginn annar var þá kominn

þar að. Gíslí sagði að kl. vðri um 4. Flúsið
stóð þá í þjórtu báli og var alelda. Var
þakkið að falla niður. Vitnið fór strax að regna
að ná út herti, sem var í austurenda hússins
en þess var enginn kostur. Þá sem stóð
við austurgöfl hússins gátu þeir náð kurt
á skemmdum. Vitnið átti sjálfur bát við vestur-
göflinn rjett fyrir sunnan dyrnar, og var farir
að kvikna í honum. Þeir náðu honum þó
kurtu að mestu á skemmdum. Í þeim bát
há hurrin úr vesturdýranum og var óbrunnin
að mestu, og var auðvelt að hún kafti fallid
í bátinn eða verid fleygt þar áður en hús-göfl-
inn kerann. Að öðru leyti sáust ekki vegs-
numesthi eftir menn fyrir en eldurinn var
slokknatur og það kom í ljós að brosir kafti
verid í múratanu kletta þar sem þeninga-
skáfur afgrindslunnar er geymdur og reynt
síl að brjóða upp skáfinn. Men þeir sem
vöktu vitnið voru þeir Þjórn Gíslason, Lauga-
vegi 27 og Kristinn Jónsson Þjónmíllur, það
söglu þeir vitnið síðar. Uppf. sáfest. Rjett
frá rjetti. —

Elstí i rjettinum, Gíslí Þjórnsson veralunnar-
maður, sem vitni, eftir munulegu fyrirskalli
og var áminntur um sannsögli. Hann er 39
ára að aldri, og á heima í Laugavegi 71. Hann
skýrir frá að hann hafi vaknað í fyrri nótt

um kl. 4 og sjóð að eldskjarna lagði inn
um svefuhverbergis gluggann sem veit móti
norðri. Þó vituð þrátt á þótur og sá að
aldurinn var í áfgreidsluhúsinu fyrir norðan
Sjávarborg. Vituð hljóf þrangad niður eftir
og þegar það kom niður að Hverfis götu, kom
Gjörleifur Þórdarson út úr húsi sínu og komu
þeir jafusnumma að brunanum. Að öðru
leyti ber vituð þessu saman við vituð
Gjörleif Þórdarson, nema hvað vituð segist
ekki hafa vitað að þessur var í húsinu, og
muni tilraun til að ná honum út, ekki hafa
verid gjórd fyrr en Bartels kom, en það var
rjett á eftir þeim Gjörleifi. Mjfl. vladf.
Vjék frá rjetti. -

Ekki í rjettinum sem vituð, eftir man-
legu fyriskalli, Þjórn Gústason húsmatur
Laugavegi 27, 27 ára að aldri og var áminntur
um þann sögli. Hann skýrir frá, að hann
hafi farid á þótur kl. nál. 3½ í fyrri nótt
til að byggja að bát sem hann átti úti á
höfu og var hveidur um að mundi slitna
uppi af því að vedur var hvasst á norðan.
Vituð gekk niður Klapparsög niður að
sjó og skygguðist þaðan út á höfuinn
stálilla stuud og sneri svo við aftur, en
þá tók það eftir þykum reykhjarnmetki
austur í þannum, og voru svo mikil brögð

ad honum ad húsinn hvarfu sum eða
huldust í reykunum. Vituid hljóf austur
eftir til að vita hvar stúrinns voru, og sá
þá að hann var í afgreiðsluhúsinu niður
undan Sjávarborg, var loka farid að leggja
út um gluggana. Vituid fór þá að reyna
að vekja fólk í neðlu húsinu og byrjaði
á Sjávarborg, en það tókst ekki og fór á
sömu leið í fleiri húsinu, þangað til honum
tókst að vekja Kristinn Jónsson brjasmid
sem býr Laugaveg 75. Fóru þeir síðan saman
Vituid og Kristinn og vöktu Bartels og Hjörleif
Þórðarson. Þvo fóru þeir niður Laugaveg
og vakti vituid Djetur brunamálastrjóra
Djetursson og Hannes Hafliðason slökku-
lidstrjóra. Þvo hjelt vituid innestis aftur,
mótti þá Páli Hafliðasyni skipstrjóra og
fór með honum að vekja sprautu. Þegar þeir
komu innestis með sprautuna var húsið
alveg brunnið til kola. Vituid varð ekki vatt
við neinum manni á ferli, þegar það fór út kl.
3½, þá var enn að mestu dymmt, aðeins
skjoma af degi. En áður en vituid fór á fókus
lá það all lengi vakandi og heyrði þá að menn
3-4 að því er það byggur komu austan Lauga-
veg og ganga niður í kólinn. Menningin
töludu allhát, og byggur vituid að þeir hafi
verið óvadar. Vituid ímyndar sjer að þetta

hafi verið nál. 45 mínúturn áður en það fór á
fótur. Ekki þekkti vitnið menn þessa í málrómu-
um eða gelur að öðru leyti farið neitt norri um það
hverfis þeis voru. Uppl. staðfest. Ujik frá rjetti. -

Motti í rjettinum sem vitni, eptir munnsögu fyrir-
kalli, Kristinn Jónsson bójarnidur, búandi Langveg 75,
34 ára að aldri og var áminstur um sannsögli. Hann
ber fram sannhljóða skýrslu sem vitnið nokk á undan.
Hann atkuzati ekki hvað klukkan var, þegar Þjórn
Gíslason vakti hann, en þyggur að hún hafi verið
nál. 4. Þeis fórn sov og vöktu menn eins og Þjórn
hefur skýrt frá og sneri vitnið síðan aftur inn
að branninum og var þúsíð þá að mestu brunnið
og það híd fallið niður. Vitnið segir ekki hafa
orðið varð við neinas mannaferdis um götuna
þá nokk, kvæðst hafa hákkað um kl. 11 og ekki
vaknað fyr en Þjórn vakti vitnið. Uppl. staðf.
Ujik frá rjetti. -

Motti í rjettinum sem vitni H. J. Barsels
afgrindslumadur við fiskiúsbveg vestr. Eðliuborg
í Spávarborg, búandi í Hverfisgötu 53, 59 ára
að aldri og var áminstur um sannsögli. Hann
skýrir frá, að hann hafi verið vakinn í fyrri
nokk um kl. 4; það hafi góð Geir Þastmann
verðlunarmadur, sem býr í hús vitnisins,
en þeis Kristinn og Þjórn Gíslason höfðu
vakið hann. Vitnið fór strax á fótur og niður
á bruna oladinn, og var þá eldur um allh þúsíð

og þakid fallid midur. Vituid tók steki
eftir öðrum mönnum þar en Hjörleifi
þáðarsyni og Gísla Þjórnseyri. Vituum varð
fyrosd fyrir að reyna að þjarga úk þesti sem
var í austursenda húsinu, en þess var euginn
kostur vegna reykjarovolu og reistaflugs.
Svo fór vituid að hugsa um ^{ad} þjarga fisk-
stæk, sem stóð nokkrar álur fyrir vestan
húsid með því að kaðlaruís, sem hann var
kunninn midur með voru þarnir að Svíða.
A. meðan voru þeir Hjörleifur og þjarga
undan kað, sem stóð vestan við húsid, Vituid
tók eftir því, að í þeim kað lá húsin úr
vesturdyrum hússins. Vituid sá þegar, er
það kom að brunnum, að euginn kostur var
að slökva eldinn. Veggirnir fjellu nálega
kl. 4 1/2 og lagðist þá járnid yfir eldinn, svo
að högt var að herra þar að vatni í föllum.
Þegar eldurinn var slökkradur vást þar
vegsunumsteki að múnadur klefi með járnhurt
fyrir, þar sem þeningastápur afgreiddumast
stóð inni, kaðli verid sprengdur upp og að reynu
kaðli verid að sprengja upp þeningastápinu, en
steki þekist. Stápurinn stóð í stölpum, og var
svo sem álur þil undir hann frá góefi. Uelir
stápurinn stóð kassi og var í honum svo sem
16-17 kr af síþeningum, og sáok euginn umull
af þeim eftir brunnum, svo að líklegt er að

þeir hafi verið teknir. Það voru alls dauðir
peningar og enginn af þeim neik sennu-
legur. Vituð segist euga hugmynd hafa
um, hver munir hafi þetta illvirki, og segi
geta bent á neik er líklegt sje til að gefa
orðit til leiðbeiningar um það. Vituð telur
þó sennilegt, að þetta hafi verið munir af
sinnhverjum ekki ókuunugum; Verkamenn
hafi verið þar 14-16, en vituð getur ekki
grounað neinum af þeim; og ymsis aðrir hafa
komit á afgreidsluna. Vituð getur þess, að
verkaláun hafi átt að borgast á laugardagskvöld
þ. 8. þ. m., en ekki orðit af því, og sje ekki
á sennilegt, að þá eða þeir seku hafi fengið
vitneskju um það, og kíkt við að þeir
peningar vöru í skápinum. Upsel. Stof.
Vjök frá vjökki. -

Stolti í vjökkinum slókhvildsþjóri Flann-
Hafliason og var áminntur um sannsögli,
hann stýrir frá, að hann hafi verið kallaður
um kl. 4. í fyrri nótt til brunans við Svárborg
þegar hann kom þangað var húsið að mestu
brunnið; þakid á adalhusinu var fallið niður,
en var sunn hangandi á stúnum austan við
húsið. Slókhvildsþjórim gjörði ráð fyrir
að noturvörðurinn hefði vitað um brun-
na og gjört vitvarð brunakvöllumun, en það
hafði þá ekki verið, enda var þá; viss og komit

var engin söðla til að kalla saman stóttu-
lidið, þar sem eldurinn var orðinn svo
magnadur að enginn kostur var að stóttu-
kaun, og húsið sem sagt þvi' var albrannit.
Stóttvilidsstjórnin fór þvi' með nokkrum
mönnum, sem komnit voru og söðu einu
spjallu, en hún var lítil nokkur, þvi' að menn
voru of þáir til að vinna við kaun, enda kefti
það orðið árangurslaust, en þugsunin var
síntum við að verja klefann þar sem þeinga
skápurinn var, þvi' að þar voru einnig geymt
gus og bjól og bókur, en það vást að klefann kefti
verid sprengdur upp. Uppf. staðf.

Rannsókninni frelsad.

Þyktu slíð

Halldór Danielsson

Þ. Björnsson

Páll Arnason

Ár 1905, þ. 12. apríl var lögregluþingur
Reykjavíkur settur á bojarþingstofnunni og
haldinn af bojarfógeta Halldóri Danielssyni
með vökum þ. Björnssyni og Páli Arnassyni
þá var tekið fyrir:

Að halda áfram að rannsaka
um breunni á afgreidslutunni Sjá
Sjávarborg, aðfaranót 10. þ.m. -

Þyktinum motti Samuel Gudmundsson
járnsniddur, til heimilis í húsnum 24.B.
við Laugaveg, sóluvert drukkinn, og var

var áminnduð, um sanuðgli. Hann skýrir frá, að hann hafi verið frá heimili um tíma að undanförunu, þangað til í nótt, þá svaf hann heima, en viku þar á undan, að því er hann minnir, hefur hann eigi komið heims dag nje nótt. En þor nóttur, sem hann hefur ekki verið heima, segist hann hafa verið hjá Páli Sigurðssyni bójarsmið i húsi Gudm. Gudmundssonar við Grettisgöllu. Á sunnudagskvöldid var, segist hann hafa verið heima hjá Páli og hafi Þoranna jónsdóttir verið þar líka, hann kannast við að hafa farið út með henni og heim til hennar, en fullyrðir, að hann hafi farið aftur frá henni um kl. 11 heims til Páls og verið þar um nóttina. Hann játar það, að hann hafi oft verið með þorönnu, og segist hafa hjálpað henni um peninga; en neitar því að hafi hafi haft neit ósildis i framsni. Hann kannast og við, að hann timum samann að undanförunu hafi verið drukkin dags daglega. Hann kannast við það að hann hafi á sunnudaginum var fengið beygdam nagla og fílkó' hjá 'Olafi Þórðarsyni járnsmið, segist hann hafa úvegað þetta eptir heidni Páls Sigurðssonar, því hann hafi verið kúinn að tjáa kerbergislyklinum, en hann hafði beðið yfirlit að úvega sjer

kvænumann og vildi geta lokað herberginu
meðan hann hafði kvænumanninum hjá sér.
Kaglaun og félklóna segist hann hafa
fengið Páli Sigurðssyni og ekki vita um
 það meir. Hann segir að þóráanna hafi
útrýgt þennan kvænumann, og hafi kvænumanninum
verið síni hjá Páli með þeim
yfirh. og þóránnu á sunnudagskvöldið. Yfirh.
minnis að hún heiti Jóhanna, og hún muni
eiga heima hjá Tomasi M. Pálssyni við
Hverfisgötu. Yfirh. segir, að þegar hann
á sunnudagskvöldið kom aftur frá þóránnu
heims til Páls, hafi M. verið um 11, þá hafi
verið þútt að loka húsinu, og hafi yfirh.
uppi á; minnis hann að Páll komi fram
og lyki upp fyrir sjón, en þó man hann ekki
með vissu hvar það gæti, enda segist hann
hafa verið mjög drukkinn svo að sjaldan hefti
meira verið. Hefst. Stadh.

Með því að yfirh. er svo drukkinn, að hann
verdur ekki yfirheyrður til hlítar, og óvist
að hann náið ódrukkinn til yfirheyrslu
ef hann er sjálfráður, og með því að dómari
inn álitur nauðsynlegt að rannsóka belur
skýrslu hans um, hvar hann var síðast
mánu dagsvott, á hvað dómariinn að
yfirheyrði skyldi vera í geymsluvarðhaldi
sýst um sinn til næsta dags. Hefst.

staðf. Yfirh. hálims í geymsluvarðhæli.
Rannsókninni föstlað.

Þessi slíki

fr. Björnsson

Páll Arnason.

Halldór Danielsson

Á 1905, fr. 14. apríl var lögregluverður
Reykjavíkur s^{tejarþing}etur ~~og~~ ~~skrifstofum~~ og haldinn
af hinum reglulega dómara Halldóri Danielssyni
með vottum fr. Björnssyni og Sig. Pjettersyni, þá
var tekið fyrir:

Ad halda áfram rannsókninni nokk á undan.

Yrjittinum meðti sem vitni eftir munulegu
fyriskalli, Ari Þóðarson þúfrodlingur 28 ára
búandi Grettisgötu N. 1 í þísi Gudmundar
Gudmundssonar, og var áminntur um rann-
sógli. Hann skýrir frá, að hann þúi í herbergi
með Jóni Magnússyni brjósni, og er það veð
hlutinn í herbergi Páls Sigurðssonar að einu
brjósni á milli. Herbergi Páls er uban veð
ganginn norð útiðyrnum. Vitnið ber það fram
að Samuel Gudmundsson járnsmiður hafi
að undanförunni mjög oft verið hjá Páli Sig-
urðssyni, bæði á daginn og á nóttunni.
Hafi þeir drukkið og rætt saman á kvöldin
og fram á nótt og stundum fleiri verið með
þeim. Vitnið mætti eftir því að á sunnu-
dagskvöldi M. 10-11 var Samuel inni hjá

Páli og þveim madur eða þveim menn;
Vituid heyrði þá lítið til Páls; og þótti
þeyra að hann væri niðri drukkinn. Vituid
fór svo út, en kom aftur heim milli 11-12,
eða milli 11¹/₂ og 11³/₄, þá var allþ orðið hljótt
inni hjá Páli. Vituid tókali útsidlyrunum,
þrokti þeim að innaveðu, Vituid fór svo
að láta, en lá vakandi í rúmum fram
undir Kf. 1; á þeim tíma heyrði vituid
ekki í herbergi Páls; ekki að þar væri neinn
madur inni, og ekki heyrði hann þrotur eða
andardrátt söfandi manna þar inni. Vituid
hugði þó að Páll væri heima af því að dymmt
var í herbergjum, en hann var vanur að láta
ljós lífa þangaðtil hann fór að sofa, sína þó
hann væri úti, en það var ekki oft, því hann
kom freumur reglulega heim. Annars hjólt
hann sig mest heima og var allþ af meira
og minna drukkinn. Jón Magnússon sagði
vituum, að eftir að það fór út, hefti einhverjir
farir út frá Páli, og áleit hann að það hefti
verid Samuel og Þveimskiptinnar er voru þar
inni. Vituid veit ekki til að neinn komi
inn, eða að útsidlyrunar væru spnadar mun
nóttina eftir að vituid söfnadi, vituid vaknadi
ekki fyrir en náf Kf. 12 daginn eftir og veit
því ekki, hverjir komu að hafa farir út úr
herbergi Páls mun morguninn. Uppl. staðf

Vitnið vjék frá vjétti.

Móti í vjéttinum sem vitni, eftir munntegu fyrirskalli Jón Magnússon Þjornmíður 34 ára að aldri, húandi Grettis góðu N. 1 í herbergi með Ara fjörðarsyni. Hann var áminntur um saunsögfi, og skýrir frá á þessa leid. Vitnið kom heim á sunnukvöldið kl. 7-8 leik þar inn um glugga á herbergi Pálo Sigurðssonar um leik og það gekk inn, og sá hann liggjandi í rúminu þalvert drukkinn og vanda, og var Samuel jarnmíður þar sinni þjá konum og einhver kvænnmáður. Milli herbergjanna er aðeins einfalt spil með pappírsklóbningu og keyrist í milli herbergjanna flest sem sagt er. Vitnið heyrði eigi Páll vera drukkinn en af þ endrarndr. Ari sambylkmáður vitnisins kom heim kl. á M. tíunum, og var þetta fólk þá enn inni þjá Páli. Ari var aðeins slundarkorn heimas, en fór svo út aftur og kom eigi aftur fyrir en eftir nokkra stund Vitnið heyrði að fólk fór út frá Páli nál. kl. 11 og áleit það vori Samuel og kvænnmáðurinn sem inni var þjá þeim, en hann hjélt að Páli logi í rúminu. Vitnið man ekki með vissu, hvort Ari var kominn heim þegar Samuel fór út, eða ekki, en fellyrdi að euginn hafi komið inn eftir Ara og þangadél

vitund sofnaði. Eftir að Samúel fór út,
heyrði vitund skerð úr herbergi Páls. Vitund
vaknaði um morguninn nál. Kl. 8 og vissi
þá ekki hverjar voru í herbergi Páls, eða fóru
út þaðan. Uppf. staðf. Njók frá rjetti-
Mott; rjettinum Páll Sigurdsson brjasmíður
og var ávinnstur um saunságli. Hann
skýrir frá, að Samúel Gudmundsson jarusmíður
hafi verið hjá sjis að undanföru margsinis
þóti dag og nótt. Þeis hafi verið að drekka
saman og opbat nor láðis drukkinn. Á
sunnu dagskveldið hafi Samúel verið hjá sjis
og þóranna Jónsdóttis með honum og ennfremur
Jórunn nokkur, sem þóranna hafði þeygid
þangad til að siza mök við yfirkh, yfirkh. lá í
rúminu meðan þau voru inni hjá honum.
Jórunn fór fyrst þurdu, en þau Samúel og
þóranna fóru um Kl. 11, og briddi hann yfirkh.
að loka ekki, því hann ótladi að þema seinna
um nóttina. Yfirkh. sofnaði þegar þau voru
farin, og þegar hann vaknaði um morguninn
nál. Kl. 7 lá Samúel sofandi fyrir framan
hann í rúminu, en hvenur hann hefur komid
veit yfirkh. ekki; hann fór ekki á fobur og
vaknaði ekki frá því Samúel fór og þangad
til um morguninn. Yfirkh. álitur, að dýrnar
sljóti að hafa verið opnar, því annars hefði
Samúel ekki komist inn. Hann hafi oph

komid til yfirheyrda að nóttu til, en þá
barid á dýr og glugga svo að yfirh. mátti
til að opna fyrir honum, en yfirh. hefur
suga hugmynd um að hann hafi farið
ofan þessa nótt til að opna fyrir Samuel,
enda var hann mikil drukkin. Yfirh.
kannak vid, að hann hafi bestid Samuel
að útvega sjis þeygðan nagla til að geta
lökad herbergjum, af því að lykillingur var
stundur; var það einhvern vegna þess að
yfirh. óttadi að hafa kvenmann hjá sjis,
að hann vildi loka herbergjum. Uppf. staðf.

Með því að önnur dagsetning embættislofs
kalla að vertur dómarsins að fræða sam-
sókninni. —

Þyðti skild

Halldór Daníelsson

J. Björnsson

Sig. Pjetursson. —

Á 1905, þ. 15. apríl var lögregluþingur
Reykjavíkur settur í bejarþingstofunni
og haldinn af hinum reglulega dómara
Halldóri Daníelssyni með vottum J. Björns-
syni og Sig. Pjeturssyni, þá var tekið fyrir:
Að halda áfram raunsókninni með á-
mudan. —

Þyðkingurinn með Samuel Guðmundsson
járnsmidur og var alvarlega áminstur

nu sannsögli. Hann hefur það fram á hann
hafi farið út með þeim þórnunum og jórnunum
og öllad ætíð að fylgja þeim út fyrir. En
hann segir mér ekki muna það glægt, því
hann hafi verið svo drukkinn, hvort hann
hafi farið lengra með þeim, hvort þess
þórnanna hafi fylgt jórnunum heim, og hann
síðan farið með þórnunum heim til hennar.
Hann getur ekki þar á milli því að svo
hafi verið, en segir mér hafa staddi stöð
við hjá þórnunum og farið hjórnunum til
heim til Páls, og vill yfirh. ábyrgja að ef
hafi þá ekki verið yfir 12, hann veitir það
af því að hann hafi fráleitt verið með einum
sinnu klukkubúna kerbu, og þegar hann fór
var ekki lítið að slökva ljósin í húsinu
(hjá Gudmundi) en vakt sje að gjöra það
kl. 10-11. Þegar hann kom aftur var skúr-
kurinn ótröktur að minna eða óldsh, en dýrnar
in skúrnum inn í húsið voru losar. Yfirh.
fór þá út aftur in skúrnum, og drap högg
á ofþeggarnum hjá Páli, hann hann ofan og
ofuadi dýrnar þess yfirh. Segir yfirh.
að Páll hafi ekki verið mjög drukkinn.
Hann segir hafa bedid Pál áður en yfirh.
fór að losa ekki, svo hann komist inn,
því hann öllati að vera skamma stund
kerbu. Yfirh. segir hafa þrökt skúr-
dýr-

mann þegar hann kom og hafi áreiðan-
lega sagt komid inn í spítta þeir um
nóttina. Hann segist hafa hálkkað hjá
Páli og sofnað strax. Uppf. starf.
Utek frá sjótti. -

Þrikkinnur motti Páll Sigurdsson þri-
skudur og var annars meir um saunsgli.
Hann segist að vissu hafa verið mjög drukkinn
á sunnudagskvöldið, en hann segist þó geta
fyllt það að hann hafi ekki farið ofan
það kvöld en um nóttina til að opna fyrir
Samuel og segist hann þora að vinna eit
að því. Hann getur ekki fyllt um það,
hvad hl. hafi verið þegar Samuel fót út með
kvennumánum. Hann minur að þau
vöru ljóslaus af því yfirh. hafi enga olív.
Yfirh. getur ekki heldur fyllt um það,
hvad hl. var, þegar hann vaknaði á mánu-
dagsmorguninum og varð var við Samuel í
rúminu fyrir framan sig, það geti hafa
verið seinna en hl. J. Yfirh. ítrekar það,
að hann hafi ekki lokið upp fyrir Samuel
en hann hljóti að hafa komið síkveru-
veginn ádróisi inn. Þó er yfirh., þegar
döngurinn gengur fast á hann, hikaði
með þennan framburð sinn, af því hann
hafi verið svo drukkinn, en hann segist
ekki hafa minnst minni til þess að

hann hafði áður fyrir Samúel þetta
skvæði, og sjar þykki það með öllu ósemilegt,
að hann myndi það ekki, ef Samúel hefti
barid á gluggann hjá honum og vakir
hann, eptir að yfirh. hafði sofid svo sem
M. stund, og ef yfirh. hefti svo farid á fótum
til að sjar fyrir Samúel. Hvarin er skurn-
um min i húsid sje stíð ólóst, það sje
ekki nema sínu leykhill að heimi, sem standi
í skránni, þeir sjeu þeir leigjendur, sem
þurfi að ganga um dyrnar, og hann þeir
heims á ymsum tímum, svo að dyrnar
verdi að vera ólostar. Yfirh. segir þó, að sig
minni að það hafi komid fyrir sínu sínu
eða þvisvar, að hann hafi lóst þessum dyrum,
þegar hann var viss um að hinir leigjendurnir
voru komnir heim, og hafi hann gjört það
til að vera laus við Samúel. En hann hefur
ekki minnst minni til eða hugmynd um
að hann hafi aflóst þessum dyrum á sunnu
dagskvöldit eða að áður hafi gjört það. Uppf.
Staðf.

Yrjökinnur meðti Ari Þórðarson búfróðingur
sem pitun og var áminstur um sannsögli.
Vituid ítrekar framburð sinn í yrjökinnum í
gor. að það hafi komid heim á sunnudags
kvöldit á M. tímum og að það hafi Samúel
og fleiri verið inni hjá Páli, að vituid hafi

farid út aftur eftir stutta stund, að það hafi
komid heim, að hjórnubíl 1 kl. stund síðinni,
að þá hafi allt verið hljótt inni hjá Páli, að
vituid hafi krókt skúrdyrnunum að renna og
háttad en ekki sofnað fyrir en undir kl. 1, að
enginn ungasögur hafi verið um dyrnar meðan
vituid var vakandi. Vituid segir að dyrnar inn
úr skúrnunum hafi uppi á viltkastid stid verið
ólóstar. Vituid hefur orðit vart við það að
Samuel hefur nokkurn sinnum þarid á glugga
hjá Páli að nokku til, og að Páll hefur farid
ofan og ofnað fyrir honum, þetta kom fyrir
seinni, síðastl. fyrirjúl dagsrót, en á sunnu-
dagskveldid en mándagsmóttina varð vituid
ekki vart við þetta. Uppf. stöf. Vgik frá rjetti.

Freyttinum motti vituid Jón Þjessmidur í Hagmann
og var áminntur um sam sögli. Vituid tekur það
fram að enginn hafi gengid um skúrnun, að
komid þar inn frá því að Samuel og sá en þeir
sem með honum voru, fóru út, og þangað til Ari
Þóðarsoss kom heim. Vituid varð ekki vart við
það, en hlaut að heyra, ef ~~þetta~~ einhver hefði
gengid um dyrnar inn úr skúrnun. Vituid segir
að kl. nunn hafa verið frá 11 1/2 - 12 þegar Ari
kom heim, en réttlega 11 þegar Samuel fór út.
Vituid fór á fötur á mándagsmorguninn náf
kl. 8, og minnis að skúrdyrnar voru það króktar
Hann heyrði þá ekki inni í herbergi Páls, og

mit ekki, hvort Samuel var þar. Vituð segist
ekki hafa orðið var við, að neiðs gengi um
Sússid eftir að Aoi kom heim og þangað til
vituð sjálfh fór út um morgunin. Mppf. stadf.
Kjib frá rjetti. -

Mott: aftur í rjettinum Samuel járnsmitus
Gudmundsson, og var áminntur um samuðgli
Hann heldur fast við frambrót sínu um það,
að Þáll Sigurðsson hafi lokið upp fyrir sjer
á mánuðagsmóttina sínu og hann hefur skýrt
frá, og að það hafi verið um þf. 12, hann heldur
því og fast fram að skúldyrnar hafi verið
ókraktar. Hann segir að Þáll hafi ávitað sig
fyrir það, að hann komi svo seint, og sagt við
sig að þetta gæti ekki gengið. Mppf. stadf.

Þáll Sigurðsson motti aftur í rjettinum
og var áminntur um samuðgli. Var hann
samþrofastur við Samuel, og stólu þeir báðir
við sínu fyrri frambrót. Þó segir Þáll að það
sjó ekki ómögulegt, að hann hafi farið ofan
og opnað fyrir Samuel einhverstíma um
móttina, þótt hann mið ekkerl munni til þess,
og við mánuari umlungum vill hann ekki synja
fyrir það með síði, að hann hafi gjört þetta
og heldur þitt, að hann hafi farið ofan og lest
hvarinn, eftir að þau Samuel voru farnir,
er hann áletur þetta með öllu ósemilegt,
því ef hann hefði verið svo með sjálfum sjer

ad hann hefði haft hugann á sléku, yrdi hann
ad muna það. Uppf. starfest. Gjet frá rjetti. -

Yfirh. Samuel Gudmundsson heldur fast við
skýrslu sína, og segist geta unnið eit ad því, ad
hann hafi verið hjá Páli mörddda nokk frá því
hann skyldi við fórnunum. Uppf.

Dómariinn úrskurðaði ad með því ad eigi er
fenging fulltrúgæudi skýrsla um hvar yfirh. hefur
hefur verið mándagsnóttina 10. j. m. skyldi yfirh.
settur í gæluvarðhald fyrstunn sína, meðan á
raunsoku þessari stendur.

Raunsokunni frestað.

Rjetti slitið

Sig. Pjetursson
fr. Björnsson

Halldór Davíðsson

Ár 1905, p. 17. apríl var lögregluverður Reykjavíkur
settur á bejarfingstafunni og haldinn af hinum
reglulega dómara Halldóri Davíðssyni með
vottum fr. Björnssyni og Páli Arnassyni, það var
tekið fyrir

Ad halda áfram raunsokunni nokk á undan.
Gjettinum nokki eftir munurlegu fyrirfalli sem vísni
Gudmundur Gudmundsson húsigaudi, tel heimilis
Gretkisgötu N. 1 - 49 ára ad aldris, og var áminndur um
raunsoqli. Hann skýrir frá, ad Samuel Gudmundsson
hafi haldið til hjá Páli Sigurðssyni í húsí vitnisins
um sína ad undanförunu, þangaðtil Samuel var
tekin fastur. Þeir voru báðir Páll og Samuel venju-

lega meir og minna drukkuis, og allt af voru þeir
þar á kvöldin. Vituid hefur venjulega gert það, að
byggja að ljósi inni hjá Páli á kvöldin áður en það
háttar og slökkur ljósið hjá konum. Á sunnudags-
kvöldid 9. þ. m. slóði vituid inn til Páls í sönnu
erindum, en kom þá að loknum dýrum hjá konum,
Vituid heyrði mannamál inni, en með því að stíkur
ljós var í herberginu, fór vituid þar, án þess að
skipta sér meir af Páli, og háttati. Vituid sefur midri
í Kjallara, það heyrir þangað niður umgang um
ganginn inn að herbergi Páls, ef það er vakaandi
en þessa nótt, mánudagsnóttina sta um kvöldid
fyris heyrði vituid ekki til neinna mannaferða
um ganginn. Vituid kom ekki inn til Páls á mánudags-
sunnunum, og veit ekki, hvers hefur opnast skur hertina
inn á ganginn þann morgun, það sjúu þilbarnt
varir að gjöra, sem þú þar ^{ástara} ~~þar~~ við ganginn.
Sjálfur fór vituid á fótur um kl. 6 á morgnana, en
hefur sjústakar dýs ið þis Kjallaranum. Vituid getur
þess, að uppi á loftinu yfir herbergjunum áustan við
ganginn þú Gudrún Þóradóttis og þórum Sigurðar-
dóttis, en hún (þórum) hafi ekki verið heima þessa
nótt. Midri, vestan við ganginn, á móti herbergi Páls
þú Þóradís Þjárnadóttis, en vituid minnis, að hún
vori ekki heldur heima. Vituid getur þess, að sjú
hafi verið þunungt, að lykhillinn að herbergi Páls
var stjólur, og það hefur verið reynt, að aðrir lykklar í
húsinu gangu ekki að herberginu. Vituid veit því ekki

hverning Páll hefur lofað herbergjum og hefur ekki heblur
gremmslark eftir því. Uppf. stadfest.

Móttí i rjettinum sem vitni eftir manulegu fyrirhelli
Gudrún Jónsdóttur, húskona, búandi: Grettisgötu N. 11,
46 ára að aldri, og var áminnt um sannsögli. Hún skýrir
frá, að hún hafi i ^{Grettisgötu} Hverfisgötu 1 uppi á loftinu að aurlan-
verdu. Hún heyrir uppi til sín óminns af því, sem sáð
er i herbergjum ^{og af gengið og á skiptilum um ganginum} nærar undir. Á sama dag skvældi var
fór vitni að hálta kl. 9-10 og sofaði frá bráðum eftir
 það. Vitni varð ekki vart við neinn umgang midri
 um kvöldið og heyrði ekki hvern nokkur var inni
 hjá Páli. En um nóttina (vitni minnis að það
 vori fremur þessa nótt en nokkuð nótt eftir) vaknaði
 vitni við umgang midri, en hvað kl. var frá, veit vitni ekki.
 Vitni heyrði frá einnig að barhad var i glugga midri. Um
 morguninn fór vitni á fötur kl. á 7 tíma og fór frá húsi en varð
 ekki vart við Samuel Jónsmid eða neinn annan, enda fer hún
 ekki út um ganginn eða dyrnar sem liggja að þeim herbergjum.
 Uppf. stadfest vjék frá rjetti. -

Móttí i rjettinum sem vitni eftir manulegu fyrirhelli
Jónu Jónsdóttur vinnuskona i húsinu N. 13, Hverfis götu
39 ára og var áminnt um sannsögli. Vitni skýrir frá, að
Jóranna Jónsdóttur hafi komið til sín á sama dag skvældi var
kl. 10 og bedið sig að kona með sér uppi i Vegamísta húsið (N. 1 við
Grettis götu) en nefndi ekki til hvers hún átti að koma. Vitni
fór með henni, og var nokkra stund með henni og Samuel Júlíanus
syni inni herbergi Páls Sigurðssonar, og lá Páll i rúminu. Soo
fór hún og fylgdu þau henni Samuel og Jóranna niður að
Hverfis götu, og þar stýldi hún við þau. Þegar vitni kom

heim var kl. 11, eftir því sem húsavörðir hennar Þauveig
Þjisskurardóttir sagði. Vituð out ekkert hvers þau Samuel
og Þórunna fóru, Vituð segir, að herbergi Páls hafi verið
aflost og ekki kvíkt ljós meðan hún var þar inni. Uppf.
Staðfest. Vjék frá vjékli. -

Í vjékinnu mótti fanginn Samuel Gudmundsson jarusniður.
Hann heldur fast við fyrri frambarð sinn, að hann hafi verið
sjá Páli Sigurðssyni fyrri máundagsnótt alla og að hann
hafi farið fanginn, þegar hann stýldi við Þórunnu, þeim leid.
Hann neðar því einbreidd, að hann hafi komið norri brunnum
í Sjávarborg, eða viki nokkur um hana. Segist ekki hafa haft
hugmynd um þennan brunna fyr en um morguninn eftir, um
kl. 10. Þá var þeim Páli sagt um brunann niðri í búið Þen.
S. Þórarinnssonar. Yfirh. segir að sjis hefði ekki dottið í hug að
bera á móti því, ef hann hefði verið íti á máundagsnóttina, en
sjis hefði ekki komið til hugar að hann vori grunnalur um brunann
í Sjávarborg. Til að fremja slíkt verk, segist yfirh. ekki hafa haft
neina ástodu, því það sem hann hafi unnið fyrir útgertina í
Sjávarborg hafi sjis verið mjög skilvíslega borgar. Uppf. b. Staðfest.

Eftir því sem fram er komið í málinu, álitur dómurinn ekki
næga ástodu til að halda yfirh. leigus í góðluvarðhaldi, og
veitti honum því burffararleyfi.

Þauusóhinnu freolar.

Þessi plitir

Halldór Danielsson

Þ. Björnsson

Páll Arnason. -

Gjaldt: }
villan }
þing }
H. D. }

Þetta útskrift staðfestir
Halldór Danielsson